

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobkyně: ELEKTRO MOSEV spol. s r.o.**, se sídlem Vážní ulice, Hradec Králové, zast. JUDr. Alenou Brychtovou, advokátkou se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové – Pražské Předměstí, proti **žalovanému: Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, proti rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 4. 5. 2009, č. j. ČOI 9742/2009/0120/1000/O/Tu/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2011, č. j. 11 Ca 186/2009 - 54,

takto:

I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2011, č. j. 11 Ca 186/2009 - 54, **se zrušuje**.

II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2009, č. j. ČOI 9742/2009/0120/1000/O/Tu/Št, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 18 520 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně, JUDr. Aleny Brychtové, advokátky se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým

byla jako nedůvodná podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ s. ř. s."), zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce (dále jen „žalovaný"). Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a Hl. m. Prahy (dále jen „ČOI"), ze dne 23. 2. 2009, č. j. 22090-10-09, kterým byla stěžovatelce uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč. Pokuta jí byla uložena za spáchání přestupku podle ustanovení § 19 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o technických požadavcích na výrobky"), kterého se stěžovatelka dopustila tím, že jako výrobce uvedla v rozporu s ustanovením § 13 odst. 1 a 2 tohoto zákona na trh elektrický osobní výtah MOT 320, výr. č. 07/02628, který je stanoveným výrobkem ve smyslu zákona o technických požadavcích na výrobky podle nařízení vlády č. 27/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, v platném znění, a to bez posouzení shody, bez ES prohlášení o shodě a bez označení CE. Rovněž jí byla tímto rozhodnutím uložena paušální náhrada nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku nejprve rekapituloval podstatný obsah správního spisu a následně přezkoumal v návaznosti na uplatněné žalobní body napadené rozhodnutí. Jako spornou mezi účastníky řízení vymezil otázku, zda se v případě zakázky modernizace osobního výtahu v předmětné věci jednalo o stanovený výrobek podle zákona o technických požadavcích na výrobky či nikoliv, zejména zda v rámci prací na tomto výtahu učiněných v rámci zakázky došlo pouze k provedení jeho podstatných změn, nebo se jednalo o dodávku nového výtahu.

Pro posouzení věci je dle městského soudu rozhodující faktický rozsah provedených prací a nikoliv vymezení předmětu smlouvy o dílo. V projednávané věci byla přitom vyrobena zcela nová klec výtahu, šlo tedy fakticky o výtah nový, který stěžovatelka označila rovněž novým výrobním číslem. Prováděla tuto činnost tak, že v jejím důsledku nebylo možno vydat prohlášení o shodě a na výtah umístit označené CE. Pokud stěžovatelka vyměnila výtahovou kabinu za zcela novou s novým výrobním číslem, pak bylo její povinností provést nebo zajistit provedení dalších prací i na ostatních částech výtahu tak, aby mohlo být vydáno prohlášení o shodě a na výtah mohlo být umístěno označení CE. Stěžovatelka jako odborná firma má činit pouze takové úkony, které by ve svém konečném výsledku umožňovaly vydat prohlášení o shodě. Městský soud má proto za to, že deliktního jednání, za které je stěžovatelka sankcionována, se stěžovatelka dopustila a pokuta jí byla uložena důvodně.

Námitka týkající se upřesnění termínu „výtah" v čl. 1 směrnice č. 95/16/ES, na území České republiky poprvé veřejně dostupné až v souvislosti se zveřejněním české verze výkladového Guide k uvedené směrnici, a to až koncem roku 2007, je rovněž nedůvodná. Uvedená směrnice totiž byla včleněna do právního řádu již nařízeními vlády č. 14/1999 Sb. a č. 27/2003 Sb., která jsou závaznými právními předpisy. Rovněž je nedůvodná námitka platnosti změny technické normy Z 1 ČSN 27 4011 až od 1. 3. 2008, kdy dle stěžovatelky do té doby nebylo jak posuzovat shodu s požadavky čl. 2. 2 přílohy č. 1 nařízení vlády č. 27/2003 Sb., protože tato norma není rozhodná pro posouzení, zda se

jedná o stanovený výrobek či nikoliv a nelze ji nadřazovat nad zmíněné nařízení vlády ani evropskou směrnici.

S ohledem na uvedené má městský soud za to, že předmětný výtah je stanoveným výrobkem ve smyslu zákona o technických požadavcích na výrobky, a jako takový musí být pro uvedení na trh opatřen stanoveným označením a musí k němu být vydáno prohlášení o shodě nebo jiný dokument.

Námitka stěžovatelky týkající se nemožnosti opatřit výtah označením CE z důvodu nevyhovujících rozměrů výtahové šachty ji nemůže v této věci nijak vyvinit. Účelem zákona o technických požadavcích na výrobky je uvádění na trh výhradně takových výtahů, u nichž bude moci být vydáno prohlášení o shodě. Stěžovatelka tak jednoznačně pochybila, když provedla takové práce, o nichž od počátku věděla, že nemohou vést k tomu, aby bylo možno prohlášení o shodě vydat. V takovém případě měla zvážit uvedení takového výtahu na trh.

Ze shora uvedených důvodů městský soud žalobu stěžovatelky jako nedůvodnou zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí brojí stěžovatelka kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Městský soud podle stěžovatelky nesprávně právně vyhodnotil prokázané skutečnosti a tvrzení účastníků. S některými argumenty a důkazy se navíc žádným způsobem nevypořádal. Městský soud byl povinen přihlédnout k odbornému vyjádření, které bylo jako důkaz předloženo a které navíc vydala odborná sekce žalovaného (Oddělení zajišťování technické kontroly ústředního inspektorátu ČOI dne 10. 9. 2008, dále též „stanovisko“) k ověřování shody osobních výtahů, který byl adresován znalci Ing. Kocmánkovi, jehož odborný posudek byl v řízení před městským soudem předložen.

Vlastník a provozovatel výtahu, Bytové družstvo Rumunská 1487, Čelákovice, postupoval v souladu s ČSN 27 4007, platnou od června 2004, a její novely platné od ledna 2006, která provozovateli výtahu stanoví povinnost provedení inspekční zkoušky v určitém časovém horizontu. Podle posouzení provozních rizik takového výtahu jsou pak provozovatelé povinni učinit příslušná bezpečnostní opatření. Ze zpracované inspekční zprávy vyplynula bezpečnostní rizika starého výtahu a byla proto zajištěna jeho modernizace, kterou stěžovatelka provedla tak, že odstranila veškerá možná rizika výtahu, přičemž stávající šachtu výtahu odstranit nemohla. Upozornila přitom provozovatele na to, že stávající šachta výtahu nesplňuje základní požadavky na namontování nového výtahu. Šachta výtahu nevyhovuje z důvodu výšky stavby, pokud jde o dojezdové vzdálenosti výtahu nahoře a dole v šachtě. Toto bezpečnostní riziko nebylo možné objektivně odstranit, představuje však riziko pouze pro odborné pracovníky, kteří jsou v problematice výtahů ve starších bytových domech proškoleni. Na tento nedostatek je upozorní i absence označení CE na výtahu.

V předmětné věci nešlo o dodávku nového výtahu. Výtahem totiž není pouze kabina a hnací motor, ale výtah je nutno posuzovat jako celek příslušné části stavby a

technické části výtahu. To potvrzuje i stanovisko založené ve spise, které sice bylo vydáno po dokončení díla, vztahuje se však k této problematice. Je v něm konstatováno, že pokud stavební část nesplňuje základní požadavky, nelze na výtah umístit označení CE. V takovém případě se pak nejedná o nový výtah, a tedy ani nepodléhá posuzování shody v součinnosti s notifikovanou osobou, ale stačí ověření provozuschopnosti inspekčním orgánem, jako po provedení podstatných změn, což bylo provedeno (společností TÜV SÜD).

Podle uvedeného stanoviska je finálním výrobkem k posouzení shody, včetně umístění CE, výtah zabudovaný ve stavbě; posouzení shody tedy nemůže být provedeno samostatně bez stavby. Stěžovatelka dodala na trh výrobek podstatně bezpečnější, než byl původní výtah, nebylo pouze možno stavebně upravit šachtu.

Městský soud se nevypořádal s obsahem stanoviska, rovněž nereagoval na to, že stejný orgán jedná v rozporu se svým vlastním stanoviskem. Tabulka připojená k tomuto stanovisku nazvaná „Instalace nových výtahů do stávajících šachet a provádění podstatných změn výtahů“ potvrzuje správnost postupu stěžovatelky. Není přitom rozhodné, že byla vydána až po instalaci předmětného výtahu.

Městský soud zásadně pochybil, když posoudil věc tak, že šlo fakticky s ohledem na rozsah prací o nový výtah. Tento závěr je v rozporu jak s uvedeným stanoviskem žalovaného, tak i s právními předpisy. Podle ustanovení § 2 odst. 7 nařízení vlády č. 27/2003 Sb. musí být každý výtah nebo bezpečnostní komponenta splňující všechny požadavky tohoto nařízení včetně postupů posuzování shody před uvedením na trh opatřeny označením CE a vybaveny ES prohlášením o shodě. Předmětný výtah nesplňuje všechny požadavky – požadavek na šachtu výtahu, která tvoří s výtahem jeden celek. Stěžovatelka proto provedla posouzení shody, učinila prohlášení o shodě, zajistila inspekční zprávu akreditovaného orgánu, ale v souladu s předpisy nemohla výtah označit značkou CE, neboť všechny předpisy v dané věci splněny nejsou.

Názor městského soudu, že stěžovatelka neměla práce provádět, pokud nemohla provést všechny potřebné úkony, aby bylo možno učinit prohlášení o shodě, není správný. Prohlášení o shodě učiněno bylo, jde pouze o absenci označení CE. Navíc odstranit bezpečnostní rizika zjištěná v inspekční zprávě ukládá platná norma provozovateli.

Z uvedeného je zřejmé, že soud nebyl s věcí dostatečně obeznámen. Výkladem provedeným soudem by platil absurdní závěr, že ve starších budovách nelze instalovat nové kabiny výtahů, protože takto rekonstruovaný výtah nebude možno opatřit označením CE. Stěžovatelka poukazuje na povinnost provozovatele výtahu danou ČSN 27 4007 učinit opatření k odstranění rizik, i když nejsou splněny požadavky šachty.

Stěžovatelka popírá své pochybení a je naopak názoru, že pokud by na předmětný výtah umístila označení CE, dopustila by se deliktu podle § 19 odst. 1 písm. b) zákona o technických požadavcích na výrobky, neboť takové označení by bylo klamavé.

Městský soud rovněž nesprávně posoudil námitku stěžovatelky týkající se platnosti příslušných předpisů. Má za to, že upřesnění termínu výtah z čl. 1 směrnice provedeného

nařízení vlády č. 14/1999 a č. 27/2003 bylo fakticky na území ČR dostupné až v souvislosti se zveřejněním výkladového Guide ke směrnici 91/16 ES koncem roku 2007, tedy po realizaci díla.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu, aby napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný využil možnosti vyjádřit se ke kasační stížnosti. Popírá její oprávněnost a má za to, že ze spisového materiálu, zejména z inspekční zprávy TÜV SÜD, je zřejmé, že se v projednávané věci nejednalo o modernizaci, ale o dodávku nového výtahu, který je stanoveným výrobkem ve smyslu zákona o technických požadavcích na výrobky. Rozhodujícím je přitom faktický rozsah vykonaných prací, nikoliv jejich vymezení ve smlouvě o dílo. Není rovněž pravdou, že by stanovisko, na které stěžovatelka v kasační stížnosti obsáhle odkazuje, potvrzovalo správnost jejího postupu. V kasační stížnosti citované úryvky jsou vytrženy z kontextu a účelově na sebe napasovány tak, aby podporovaly závěry stěžovatelky.

Z textu uvedeného stanoviska neplynou závěry, které uvádí stěžovatelka, naopak z něj vyplývá, že o nový výtah se nejedná až tehdy, je-li výtah označený jako výtah po provedené rekonstrukci nebo po provedení podstatných změn a na výrobním štítku je uvedeno původní výrobní číslo výtahu. To však splněno nebylo, předmětný výtah nebyl označen jako výtah po provedené rekonstrukci a bez jakýchkoliv pochybností lze konstatovat, že do příslušného domu v Čelákovicích byl stěžovatelkou nainstalován nový výtah.

Z citovaného stanoviska ani neplyne, že by byl výtah jedním celkem spolu s příslušnou částí stavby, právě naopak. Jedná se o umístění nového výtahu do stávající šachty, tedy o dvě různá zařízení a pod pojem „výtah“ nelze zahrnout též příslušnou stavbu, a proto se jedná o stanovený výrobek podle zákona o technických požadavcích na výrobky.

Žalovaný souhlasí se stěžovatelkou v tom smyslu, že uvedení značky CE na výrobku, který nesplňuje zákonem stanovené požadavky, je protiprávním jednáním. Právě z důvodů nesplnění těchto kritérií však nesmí být takový výrobek vůbec uveden na trh. Důvody, pro které je žalovaný přesvědčen, že se nejedná o rekonstrukci výtahu, ale o výtah nový, jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí. Pro posouzení věci s ohledem na definici pojmu „výtah“ ve smyslu čl. 1 směrnice č. 95/16/EC přitom není rozhodné, kdy byl zveřejněn tzv. Guide k této směrnici, jedná se totiž o pouhou interpretační pomůcku a nikoliv o novelizaci směrnice.

Z uvedených důvodů navrhuje žalovaný Nejvyššímu správnímu soudu zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatelka je ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. řádně zastoupena. Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu

kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu spisu kasační soud ověřil, že stěžovatelka, jako dodavatel, realizovala v průběhu roku 2007 v bytovém domě Rumunská č. 1487 v Čelákovicích na základě smlouvy o dílo práce na stávajícím výtahu. Rozsah těchto prací lze ověřit z listin založených ve správním spise, konkrétně z inspekční zprávy vydané inspekčním orgánem TÜV SÜD, e. č. 487/20/07/BT/IZ/L, ze dne 31. 7. 2007 jako výsledek inspekce zaměřené na ověření shody výtahu s ČSN EN 81-1 s odkazem na ČSN 27 4011:2004 v rozsahu provedených podstatných změn. Jednalo o provedení zejména těchto prací na stávajícím výtahu: změna nosnosti, změna rychlosti výtahu, kompletní výměna instalace včetně rozvaděče – výměna řízení, výměna OR, výměna zachycovačů, výměna vodítek protiváhy, výměna kabiny včetně vybavení, montáž kabinových dveří, montáž nových šachetních dveří včetně DU, ovladačů, montáž revizní jízdy, stop ovladačů na kabině a v šachtě, výměna koncových vypínačů, montáž předepsané prahové desky, signalizace přítomnosti klece, zásuvka na kleci, v prohlubni šachty a ve strojovně výtahu, nový stroj, úprava protiváhy, ochranné kryty na trakčním kotouči, montáž dvoučinné brzdy stroje, montáž vážení klece, nouzového osvětlení klece, osvětlení šachty, montáž nouzové komunikace z klece výtahu a montáž zařízení pro vstup do prohlubně šachty výtahu.

Důvodem těchto prací bylo odstranění provozních rizik starého, původně existujícího výtahu v budově z roku 1965 v souladu s příslušnou ČSN. Z rozsahu provedených prací je zřejmé, že v projednávané věci fakticky došlo nejen k dílčím změnám parametrů zařízení, ale byla instalována zcela nová klec výtahu, došlo ke změně rychlosti a nosnosti, byla vyměněna instalace včetně řízení, nový stroj a mnoho dalších, avšak bez příslušné úpravy výtahové šachty. Stěžovatelka ve správním řízení tvrdila, že výtahová šachta nesplňuje základní požadavky nařízení a odpovídající úpravy není možné bez zásahů do nosných konstrukcí objektu provést. Z tohoto důvodu měla za to, že výtah nemůže být opatřen značkou shody CE. Vzhledem ke skutečnosti, že dodaný výtah byl zcela jiné konstrukce než původní výtah a jsou v něm zabudovány nové bezpečnostní komponenty, které mají přímou souvislost s konstrukcí výtahu, nemohlo být však na výtah umístěno původní výrobní číslo, neboť by tím byl zákazník uveden v omyl.

Stěžovatelka namítala, že dle stanoviska žalovaného vydaného v souvislosti se změnou Z1 ČSN 27 4011 a jeho přiložené tabulky, která byla vydána ČOI ve spolupráci s Unií výtahového průmyslu, nemohlo být za těchto okolností na jí dodaný výtah vydáno předmětné označení shody CE. Postup stanovený žalovaným byl sice znám až po dokončení zakázky, netýkal se však pouze kontraktů uzavřených od 1. 3. 2008, kdy byla vydána změna Z1 ČSN 27 4011, ale i kontraktů uzavřených do tohoto data.

Právní úprava, která se vztahuje na projednávanou věc, je z velké části projevem implementace evropských směrnic. Jedná se zejména o směrnici č. 95/16/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se výtahů, která byla do právního řádu České republiky implementována jako Nařízení vlády č. 27/2003 Sb. (dále též „nařízení“). Podle § 1 odst. 1 nařízení stanoví technické požadavky na výtahy, které trvale obsluhují různé výškové úrovně budov a staveb, za výtah se podle odst. 2 tohoto ustanovení nařízení

považuje „*zařízení s klecí pohybující se mezi vodítky, která jsou tuhá a odkloněná od vodorovné roviny v úhlu větším než 15, popřípadě zařízení s určenou dráhou pohybu, i když se nepohybují mezi vodítky, určená k přepravě osob*“. Podle stanoviska Výboru pro výtahy, ustanoveného podle čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice, ze dne 9. 9. 2004, se směrnice vztahuje na „nové výtahy“, mezi které se řadí rovněž „*výtahy instalované v existujících šachtách při záměně existujících výtahů včetně toho, když jsou zachována existující vodítka a jejich upevnění nebo jen samotné upevnění*“. Uvedením výtahu na trh se podle ustanovení § 1 odst. 4 písm. e) nařízení rozumí první předání výtahu dodavatelem uživateli k používání.

Konkrétní podmínky uvedení výtahů na trh a do provozu upravuje nařízení vlády v § 2. Výtahy mohou být na trh a do provozu uvedeny za podmínky, že nezpůsobí ohrožení zdraví a bezpečnosti osob nebo majetku, za předpokladu, že jsou správně namontovány, udržovány a užívány v souladu s předpokládaným účelem. Podle odst. 2 tohoto ustanovení musí splňovat technické požadavky týkající se ochrany zdraví a bezpečnosti uvedené v příloze č. 1 tohoto nařízení. Tyto základní požadavky se přitom považují za splněné, pokud je výtah ve shodě s harmonizovanými českými technickými normami (§ 2 odst. 8 nařízení). Výčet základních požadavků je uvedený v příloze 1 nařízení, v jehož bodu 2.2 je stanoven požadavek na konstrukci výtahu tak, aby zabraňoval riziku sevření osob, je-li klec v jedné z koncových poloh. Tento požadavek je splněn volným nebo únikovým prostorem v oblasti koncových poloh. Nařízení dále stanoví, že vzhledem k tomu, že ve zvláštních případech, zejména v existujících budovách, není uvedené řešení možné, mohou se po předchozím souhlasu členských států Evropské unie použít jiná odpovídající opatření k zabránění tomuto riziku. Každý výtah, který splňuje všechny požadavky nařízení včetně postupů posuzování shody, musí být podle ustanovení § 2 odst. 7 nařízení před uvedením na trh po posouzení shody opatřen označením CE a vybaven prohlášením o shodě.

Ze shora rekapitulované právní úpravy lze dovodit, že ustanovení směrnice, potažmo nařízení, se vztahují i na zařízení s klecí pohybující se mezi vodítky určená k dopravě osob, instalované do stávající šachty při výměně existujícího zařízení, i když jsou zachována existující vodítka a jejich upevnění, nebo jen samotné upevnění. Z uvedeného je zřejmé, že nařízení na projednávanou věc skutečně dopadá. Jedná se o konstantní výklad uvedeného ustanovení účinného již od 1. 5. 2004, zveřejnění interpretační pomůcky „Guide“, která navíc nemá normativní povahu, nemůže mít na projednávanou věc žádný dopad.

Nařízení současně připouští, že v určitých případech není v již existujících budovách nařízením stanovené řešení možné. Vzhledem ke skutečnosti, že o takový případ se dle tvrzení stěžovatelky v projednávané věci jedná, zůstává otázkou, jak mělo být ve smyslu uvedeného nařízení postupováno. Stěžovatelka tvrdí, že v souladu se stanoviskem samotného žalovaného nemohla za těchto okolností jí dodaný výtah označit označením shody CE.

Kasační soud připomíná, že se jedná o stanovisko žalovaného ve věci „ověřování shody osobních výtahů“ ze dne 10. 9. 2008. Z obsahu stanoviska plyne, že v případě umístění „nového výtahu“ do stávající šachty musí být tato upravena tak, aby vyhověla základním požadavkům kladeným na nový výtah, a na něj umístit označení shody CE. Pokud však nelze z jakýchkoliv příčin tyto úpravy provést a stavební část (šachta výtahu)

nesplňuje základní požadavky ve vazbě na ČSN EN 81-1 a 2, resp. ČSN EN 81-80, potom nelze na výtah umístit označení shody CE a v takovém případě se nejedná o stanovený výrobek ve smyslu zákona o technických požadavcích na výrobky. Výtah musí být označen jako výtah po provedené rekonstrukci nebo po provedení podstatných změn, tedy na výrobním štítku musí být uvedeno původní výrobní číslo výtahu, případně doplněné novým výrobním číslem dodavatele výtahu. Nejedná se potom o nový výtah a provozovatel musí ošetřit zbytková rizika tak, aby nedošlo k ohrožení oprávněného zájmu provozem výtahu, za což nese plnou zodpovědnost. Ze stanoviska dále plyne, že shodu výrobku nelze posuzovat odděleně bez stavby.

Z obsahu soudního spisu kasační soud ověřil, že stěžovatelka skutečně v žalobě existenci tohoto stanoviska namítala, odkazovala na jeho obsah, stejně jako na přiloženou tabulku, která byla vydána ČOI ve spolupráci s Unií výtahového průmyslu a měla sloužit jako návod, jak v daných případech postupovat.

Městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku nijak nereagoval na námitku stěžovatelky týkající se obsahu stanoviska a přiložené tabulky, na které bylo poukazováno i při ústním jednání dne 3. 11. 2011, ani neuvedl důvody, pro které neprovedl stěžovatelkou předložený posudek jako důkaz. Rozsudek městského soudu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je tak nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

Mimo to, že městský soud zatížil své rozhodnutí shora uvedenou vadou a již z tohoto důvodu nezbývá, než rozsudek zrušit, je na místě poukázat i na skutečnost, že obdobné deficity vykazuje i rozhodnutí žalovaného. Kasační soud ze spisu ověřil, že obsahově totožné námitky byly opakovaně uplatněny i v průběhu správního řízení. Správní orgán prvního stupně se jimi nezabýval vůbec, žalovaný pak uvedené námitky vypořádal nepřezkoumatelným způsobem.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k vlastnímu stanovisku, jak postupovat v případě instalace nových výtahů do existujících šachet u kontraktů uzavřených do 1. 3. 2008 vůbec nevyjádřil, pouze v obecné rovině uvedl, že z režimu nařízení nebylo možno se vyvázat a pokud stěžovatelka věděla, že výtah nebude splňovat všechny požadavky, neměla jej uvádět na trh. K přiložené tabulce krátce uvedl, že nemohla mít žádný vliv na povinnost stěžovatelky, neboť ji nelze nadřazovat nad znění směrnice, resp. nařízení, a navíc byla zpracována až v průběhu roku 2008.

Kasační soud připomíná, že samo nařízení v příloze č. 2 bodu 2.2, věta poslední, přímo počítá s problematikou nemožnosti využití některých řešení ve stávajících budovách a připouští, že za určitých okolností je možno použít v takových případech i jiná opatření. Postup i pro kontrakty uzavřené do 1. 3. 2008 stanovil v předmětném stanovisku sám žalovaný a to tak, že při výměně původního výtahu za nový v šachtě nesplňující bezpečnostní rozměry v horní a dolní části šachty dané ČSN EN 81-1 a 2, resp. ČSN 81 - 80 se shoda CE neoznačuje. V této souvislosti považuje kasační soud za vhodné zdůraznit, že právní režim výrobku se odvíjí od faktického stavu a nikoliv naopak. Mylný je proto názor, že když výtah nebyl označen CE a nebylo vydáno ES prohlášení o shodě, nemohlo se jednat o nový výtah, jak tvrdí stěžovatelka. Stejně tak je však mylný výklad žalovaného,

dle kterého bez ohledu na faktický stav platí, že není – li výtah označen jako výtah po provedené rekonstrukci nebo po provedení podstatných změn, jedná se o nový výrobek.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, jakým způsobem mělo být při rekonstrukci nevyhovujících výtahů ve stávajících šachtách, které neodpovídaly požadavkům nařízení, ale se kterými nařízení počítá, postupováno. Odůvodnění, o které žalovaný své rozhodnutí opřel, totiž že šlo o nový výtah, který buď musel být opatřen označením shody CE nebo neměl být uváděn na trh, je zcela v rozporu s postupem uvedeným v jím vydaném stanovisku. V dalším řízení bude tedy žalovaný povinen vypořádat námitky stěžovatelky zákonem stanoveným způsobem, včetně toho, jaký vliv, s ohledem na uvedené, měla změna normy Z1 27 4011 účinná od 1. 3. 2008 a jím vydané stanovisko postihující i kontrakty uzavřené do 1. 3. 2008, a na základě toho pak vyhodnotit, jaký byl správný postup dodavatele výtahu v situaci nevyhovujících rozměrů šachty v období do 1. 3. 2008, kdy ještě nebyla známa opatření, která jsou považována za dostatečnou náhradu nevyhovujících rozměrů šachty v koncových bodech.

Rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť na námitky stěžovatelky, týkající se uvedeného stanoviska, resp. toho, že přesně v intencích uvedeného stanoviska, které se vyjadřuje i ke kontraktům uzavřeným před 1. 3. 2008, postupovala, žalovaný žádným konkrétním způsobem nereaguje.

V posuzovaném případě dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že již v řízení před městským soudem byly důvody pro to, aby bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil kasační stížností napadený rozsudek městského soudu, věc mu však nevrátil k dalšímu řízení, neboť současně konstatoval, že pro zrušení rozhodnutí žalovaného byly důvody již v řízení před městským soudem, který by v dalším řízení, při respektování názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem v tomto rozhodnutí a vzhledem k charakteru vytýkaných pochybení, nemohl vady napadeného rozhodnutí žalovaného nikterak zhojit. Nejvyšší správní soud proto současně se zrušením rozhodnutí městského soudu rozhodl také o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

V případě, že Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a současně zrušil i rozhodnutí žalovaného dle § 110 odst. 2 s. ř. s., je povinen rozhodnout kromě nákladů řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí městského soudu (§ 110 odst. 3, věta druhá, s. ř. s.). Náklady řízení o žalobě a náklady řízení o kasační stížnosti tvoří v tomto případě jeden celek a Nejvyšší správní soud rozhodne o jejich náhradě jediným výrokem vycházejícím z § 60 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2008, č. j. 1 As 61/2008 - 98).

Žalovaný ve věci úspěch neměl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Stěžovatelka měla ve věci plný úspěch, proto jí zdejší soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., přiznal náhradu nákladů řízení proti žalovanému. Tyto náklady řízení jsou tvořeny částkou 7 000 Kč za soudní poplatky (soudní poplatek za žalobu ve správním soudnictví proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 2 000 Kč a soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč). Stěžovatelka byla zastoupena jak v řízení před městským soudem, tak i Nejvyšším správním soudem. Zástupkyně stěžovatelky učinila v řízení před

městským soudem dle soudního spisu celkem tři úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], písemné podání soudu nebo jinému orgánu ve věci samé - žaloba (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu) a účast na jednání před soudem v délce trvání do dvou hodin (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu). Před Nejvyšším správním soudem pak zástupkyně stěžovatelky učinila jeden úkon právní služby, a to písemné podání soudu nebo jinému orgánu ve věci samé – kasační stížnost (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu). Za každý úkon právní služby v dané věci náleží mimosmluvní odměna ve výši 2 100 Kč [§ 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bodem 4. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem tedy za jeden úkon právní služby náleží 2 400 Kč, vzhledem k tomu, že ve věci byly učiněny čtyři úkony právní služby, náleží stěžovatelce částka 9 600 Kč (4 × 2 400 Kč). Zástupkyně stěžovatelky doložila zdejšímu soudu osvědčení o tom, že je plátcem daně z přidané hodnoty, částka 9 600 Kč se proto zvyšuje o tuto daň ve výši 20 %. Výše odměny za provedené úkony právní služby tedy činí 11 520 Kč.

Celková částka náhrady nákladů řízení před městským soudem a před Nejvyšším správním soudem tak činí 18 520 Kč (7000 Kč + 11 520 Kč), kterou je žalovaný povinen zaplatit stěžovatelce k rukám její právní zástupkyně JUDr. Aleny Brychtové, advokátky se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu